

ИВАН БУНИН ОТКЪС

Превод от руски: Петър Велчев, 2008

chitanka.info

В прозореца ми облаци се виждат —
студени, снежнобели, както зиме,
и ярък небосвод, дълбок и влажен.
Денят е слънчев, есенен. На север
отлита облак. Кленовете златни
и белите брезички под балкона
с редеещи листа трептят в небето
и в тях, като кристал, искрят ледунки.
Поклащат се, топят се, а на двора
вилнее вятър... Всичките прозорци
за зимата са вече облепени —
и двойни рамки, и бумтящи печки
от студ предпазват тази стара къща.
А вятърът кръжи над парка пуст
и по алеите листа размятал,
свисти в брезите стари... Слънце свети,
но е студено — скоро сняг ще падне.

За есента на юг си спомням често...
Сега край Черното море неспирно
бушуват бури — бледо слънце грее,
брегът е цял в скали, прибоят буйства
и по вълните бляскат струйки пяна...
Не си ли спомняш ти брега, опасан
от нейната верига белоснежна?
И как от хълма тичахме надолу
да вдъхнем вятъра? А той поява
с огромната си морска, волна бодрост,
изтръгва пръски от прибоя бурен
и влажен прах във въздуха разпръсва,
и нежни чайки люшва по вълните.
А ние срещу вятъра крещим —
той ни поваля и ни заглушава,
но сме безгрижни, леки като птици...

Днес всичко ми се струва като сън.

1901

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.